

nemlig 10 pCt. Man maa ogsaa erindre, at her er Tale om en Vurdering, og at Vurderingen sikkert har en Tendens til at gaa noget lavere ned end den virkelige Værdi, og bliver Stigningen omtrent 10 pCt., vil saa godt som alle de smaa Ejendomme have en Fordel ved de nye Bestemmelser efter Udvalgets Forslag. Naturligvis er der enkelte særlige Tilfælde, hvor det ikke vil være saaledes, men det er det umuligt at værgе sig imod. Hvis det af det ærede Medlem fra Sæby stillede Forslag om de 3,000 Kr. vedtages, vil jo efter de Forudsætninger, han opstiller, dog en stor Mængde Husmænd lide Tab ved Lovforslaget. Min Mening er imidlertid, at efter en nøgtern Beregning vil Antallet af dem, der vil lide Tab ved Loven, være forsvindende, og en meget stor Mængde, særlig af de smaa Ejendomsbesiddere, vil have Fordel deraf.

Jeg skal altsaa anbefale at stemme for Udvalgets Ændringsforslag og imod det af det ærede Medlem fra Sæby stillede Underændringsforslag, saa meget mere — maa jeg tilføje det — som Forudsætningen ikke har været den, at Statskassen skulde lide et Tab ved den hele Foranstaltning. Den højtærede Finansminister har ment, og jeg er i den Henseende enig med ham, at hvis man gik højere med Fradraget end til 2,500 Kr., vilde der være al Sandsynlighed for, at Statskassen vilde lide et saadant Tab. Derfor mener ogsaa jeg, at det er stemmende med de Forudsætninger, vi alle har haft, at blive staaende ved den af Udvalget foreslaaede Fradragetsregel.

Bang: Den Enstemmighed, hvormed man i Udvalget, lige fra det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) og til det Parti, som jeg har den Ære at tilhøre, har kunnet samles om det foreliggende Forslag, maa ikke opfattes som andet end et Udtryk for, at man fra alle Sider har anset Lovforslaget for et Lejlighedsforslag, som var fremtvunget af de ydre Forhold, og som det var nødvendigt at gennemføre saa hurtigt som muligt. Man har fra alle Sider i Udvalget erkendt, at de Ændringer, der kunde være Tale om at indføre, maatte falde indenfor de Rammer, der var afmærkede af Lovforslaget, og at Tidspunktet for en almindelig Revision af Ejendomsskyldloven endnu ikke er inde. Den stærke Stigning af Ejendomspriserne siden 1909 har saa at sige nødvendiggjort en Omvurdering, og naar en Omvurdering nu skal finde Sted, er det naturligt, at der under Hensyn til Overvejelserne angaa-

ende en fremtidig Skattelovgivning til denne Vurdering knyttet en særskilt Vurdering af Jorden. Det er de to Hovedpunkter i Lovforslaget, og det store Ændringsforslag, der fra hele Udvalget er stillet, refererer sig hertil.

Om det sidste af de to Punkter, den særskilte Jordvurdering, er der af Udvalget stillet et Ændringsforslag, som er lidet iøjnefaldende, men som er mere end en redaktionel Ændring og maaske kan faa nogen Betydning. Medens det oprindelige Lovforslag gik ud paa, at Jordvurderingen skulde foretages efter den saakaldte A-Vurdering fra Prøvevurderingerne, har man nu foreslaaet Lovforslaget affattet saaledes, at det kun i al Almindelighed angiver den Opgave, der stilles Vurderingsmyndighederne, særskilt at „fastsætte, hvad Jorden kan antages at være værd i ubebygget Stand under Hensyn til Jordstykkets Beskaffenhed og Beliggenhed og til en økonomisk Henseende god Anvendelse“, men at det i øvrigt overlades til Finansministeren at fastsætte de nærmere Regler for denne Vurdering. Det har selvfølgelig ikke været muligt for Udvalget, og det har heller ikke været dets Opgave, at søge at udforme saadanne Regler, men der er dog en Mulighed for, at Finansministeren kan faa Impulser, f. Eks. ved Forhandling med Overskyldraadet eller mulig fra anden Side, saa at der ad denne Vej kan fremkomme nye Tanker om Ordningen af Vurderingsmetoden og saaledes, at der bliver større Chance for at naa til et sikkert og navnlig til et for hele Landet ensartet Resultat. Thi Ensartethed i denne Vurdering er vi vel alle enige om at ønske i saa høj Grad, som det overhovedet er muligt.

Større Vanskelighed har det voldt at naa til Enighed om de nye Fradragetsregler, som synes os at være en nødvendig Forudsætning for den nye Vurdering, og som der ogsaa under første Behandling fra alle Sider blev udtalt Ønsket om. Naar man indenfor Udvalget er enedes om at optage det Forslag, som blev vedtaget her i Tinget i Foraaret 1910, er det et betydeligt Fremskridt i Sammenligning med den bestaaende Lov og i Sammenligning med Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse. Jeg vil her udtale, at det har været med ikke ringe Betænkelighed, at vi fra vor Side har kunnet nøjes hermed. Vi havde helst ønsket at kunne gaa noget højere end til de 2,500 Kroners Fradrag, der foreslaas for samtlige Landejendomme. Dette Fradrag paa 2,500 Kr. vil for de Landejendomme, der ligger nærmest over de hidtil